

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. februára 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Článok 56 ZFEÚ – Hazardné hry – Dane – Zásada zákazu diskriminácie – Jednotná daň zo stávok“

Vo veci C-788/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Commissione tributaria provinciale di Parma (Provinčná daňová komisia Parma, Taliansko) z 15. októbra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 14. decembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C.,

Stanleybet Malta Ltd

proti

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa) a N. Jääskinen,

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., v zastúpení: D. Agnello, V. Varzi a M. Mura, avvocati,
- Stanleybet Malta Ltd, v zastúpení: R. A. Jacchia, F. Ferraro, A. Terranova a D. Agnello, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. G. Marrone a S. Fiorentino, avvocati dello Stato,
- belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck a M. Jacobs, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci P. Vlaemminck a R. Verbeke, advocaten,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

– Európska komisia, v zastúpení: P. Rossi a N. Gossement, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 52, 56 a 57 ZFEÚ, ako aj zásad zákazu diskriminácie v daňovej oblasti a rovnosti zaobchádzania.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C. a Stanleybet Malta Ltd na jednej strane a Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma (Colná a monopolná agentúra, oddelenie monopoly, Emilia Romagna, prevádzkové sídlo Parma, Taliansko) (ďalej len „ADM“), vo veci zákonnosti jej rozhodnutia týkajúceho sa uloženia povinnosti zaplatiť v Taliansku jednotnú daň zo stávok (ďalej len „jednotná daň“), ktorú majú v prvom rade Centri Trasmissione dati (centrá prenosu údajov, ďalej len „CTD“), akým je Stanleyparma, ako aj subsidiárne Stanleybet Malta v postavení solidárneho spoludlžníka.

Právny rámec

- 3 V súlade s článkom 1 decreto legislativo n. 504 – Riordino dell'imposta unica sui concorsi pronostici e sulle scommesse, a norma dell'articolo 1, comma 2, della legge 3 agosto 1998, n. 288 (legislatívny dekrét č. 504 – Reorganizácia jednotnej dane z tipovacích súťaží a stávok v súlade s článkom 1 ods. 2 zákona č. 288 z 3. augusta 1998) z 23. decembra 1998 (GURI č. 27, z 3. februára 1999, ďalej len „legislatívny dekrét č. 504/1998“) sa jednotná daň platí z tipovacích súťaží a stávok akéhokoľvek druhu, týkajúcich sa akýchkoľvek podujatí, a to aj vtedy, ak sa uskutočnili v zahraničí.
- 4 Článok 3 tohto legislatívneho dekrétu, nazvaný „Zdaniteľné osoby“, znie:

„Zdaniteľnou osobou na účely jednotnej dane je ten, kto aj v rámci koncesie spravuje tipovacie súťaže a stávky.“
- 5 Podľa článku 1 ods. 66 legge n. 220 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2011) (zákon č. 220 – Pravidlá pre tvorbu ročného alebo viacročného štátneho rozpočtu (zákon o stabilite z roku 2011) z 13. decembra 2010 (GURI č. 297, z 21. decembra 2010, ďalej len „zákon o stabilite z roku 2011“):

....

a) ... povinnosť platiť... jednotnú daň vznikne v každom prípade i vtedy, ak sa zber stávok, vrátane zberu na diaľku vykonáva bez koncesie udelenej Ministerstvom hospodárstva a financií – Autonómna správa štátnych monopolov alebo v prípade neúčinnosti udelenej koncesie;

b) článok 3 legislatívneho dekrétu [č. 504/1998] sa vykladá v tom zmysle, že zdaniteľnou osobou je ten, kto i bez koncesie udelenej Ministerstvom hospodárstva a financií – Autonómna správa štátnych monopolov alebo v prípade neúčinnosti udelenej koncesie spravuje akýmkoľvek prostriedkom vrátane telematického prostriedku tipovacie súťaže alebo stávky akéhokoľvek druhu na vlastný účet alebo na účet tretích osôb vrátane tých, ktoré sa nachádzajú v zahraničí. Ak sa činnosť vykonáva na účet tretích osôb, subjekt, na účet ktorého sa vykonáva činnosť, je povinný spoločne a nerozdielne platiť daň a príslušné sankcie.“

- 6 Decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze n. 111 – Norme concernenti la disciplina delle scommesse a quota fissa su eventi sportivi diversi dalle corse dei cavalli e su eventi non sportivi da adottare ai sensi dell'articolo 1, comma 286, della legge 30 dicembre 2004, n. 311 (dekrét Ministerstva hospodárstva a financií – Režim uplatniteľný na stávky s pevnými kurzami na iné športové podujatia, ako sú konské dostihy a na nešportové podujatia v zmysle článku 1 ods. 286 zákona z 30. decembra 2004 č. 311) z 1. marca 2006 (GURI č. 67, z 21. marca 2006), vo svojom článku 16 stanovuje, že koncesionár zaplatí sumy dlžné z titulu jednotnej dane.
- 7 Podľa článku 1 ods. 644 písm. g) legge n° 190 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2015) [zákon č. 190 – Ustanovenia týkajúce sa tvorby ročného a viacročného štátneho rozpočtu (zákon o stabilite z roku 2015)] z 23. decembra 2014 (riadny dodatok GURI č. 300, z 29. decembra 2014) sa jednotná daň uplatní „z paušálneho daňového základu rovnajúceho sa trojnásobku priemeru zberov uskutočnených v provincii, v ktorej sa nachádza prevádzka alebo zberné miesto vyplývajúce z údajov zaznamenaných v národnom systéme za zdaňovacie obdobie, ktoré predchádza referenčnému obdobiu“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Stanleybet Malta pôsobí v Taliansku v oblasti zberu stávk prostredníctvom CTD, ako je Stanleyparma, na základe vzťahu vyplývajúceho zo zmluvnej formy mandátu. CTD sa nachádzajú v priestoroch prístupných verejnosti, hráčom dávajú k dispozícii telematické pripojenie a údaje z každej stávky posielajú svojmu mandantovi. Stanleybet Malta, ktorá v Taliansku vykonáva svoju činnosť približne dvadsať rokov, nie je držiteľom ani koncesie, ani policajného povolenia.
- 9 Rozhodnutím o dodatočnom vymáhaní dane z 21. septembra 2016 ADM zaslala spoločnosti Stanleyparma a subsidiárne Stanleybet Malta ako solidárnemu spoludlžníkovi daňový výmer podľa článku 3 legislatívneho dekrétu č. 504/1998, ako ho vykladá článok 1 ods. 66 zákona o stabilite z roku 2011, na zaplatenie jednotnej dane zo stávk zozbieraných v Taliansku počas zdaňovacieho roku 2011 vo výške 8 422,60 eura. ADM sa domnievala, že táto daň je splatná z dôvodu, že Stanleyparma vykonávala „v mene tretích osôb“ činnosť v oblasti prevádzkovania stávk.
- 10 Stanleyparma a Stanleybet Malta podali na vnútroštátny súd Commissione tributaria provinciale di Parma (Provinčná daňová komisia Parma, Taliansko) návrh na zrušenie tohto rozhodnutia, pričom tvrdili, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, voči nim zavádza obmedzenie slobodného poskytovania služieb.
- 11 Vnútroštátny súd, ktorý má rovnaké pochybnosti ako žalobkyne, sa pýta najmä na zlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie, najmä s článkami 52, 56 a 57 ZFEÚ, ako aj so zásadami rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie.
- 12 Tento súd sa domnieva, že skutočnosť, že CTD podliehajú jednotnej dani, predstavuje protiprávne obmedzenie slobodného poskytovania služieb v zmysle článku 56 ZFEÚ z dvojakého hľadiska. Na jednej strane podliehanie CTD, ktoré vykonávajú činnosť na účet vnútroštátnych koncesionárov, tejto dani, hoci ich činnosť je porovnateľná s činnosťou spoločnosti Stanleyparma, nie je upravené. Na druhej strane Stanleyparma, ktorá má zaplatiť uvedenú daň, sa považuje za týchto koncesionárov, ktorých činnosť je však odlišná.
- 13 Podľa vnútroštátneho súdu neexistuje žiadne odôvodnenie prípadného obmedzenia slobodného poskytovania služieb, keďže vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej sleduje cieľ čisto hospodárskej povahy. Tento súd na podporu svojho stanoviska odkazuje na rozsudok Corte costituzionale (Ústavný súd, Taliansko) z 23. januára 2018, v ktorom tento súd rozhodol, že táto

vnútroštátna právna úprava je v rozpore s Ústavou za zdaňovacie obdobia predchádzajúce roku 2011 v rozsahu, v akom stanovovala, že CTD vykonávajúce činnosť na účet tretích osôb, ktoré rovnako ako Stanleybet Malta neboli držiteľmi koncesie, podliehali jednotnej dani.

14 Za týchto podmienok Commissione tributaria provinciale di Parma (Provinčná daňová komisia Parma, Taliansko) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Majú sa články 56, 57 a 52 [ZFEÚ], judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch [zo 6. novembra 2003, Gambelli a i. (C-243/01, EU:C:2003:597); zo 6. marca 2007, Placanica a i. (C-338/04, C-359/04 a C-360/04, EU:C:2007:133); zo 16. februára 2012, Costa a Cifone (C-72/10 a C-77/10, EU:C:2012:80), ako aj z 28. januára 2016, Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60)], a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch [z 13. novembra 2003, Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613); zo 6. októbra 2009, Komisia/Španielsko (C-153/08, EU:C:2009:618), a z 22. októbra 2014, Blanco a Fabretti (C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311)], a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok Corte costituzionale (Ústavný súd) z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani... podliehajú vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávk usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti [Stanleybet Malta], a prípadne tí istí prevádzkovatelia stávk spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi?
2. Majú sa články 56, 57 a 52 [ZFEÚ], judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch [zo 6. novembra 2003, Gambelli a i. (C-243/01, EU:C:2003:597); zo 6. marca 2007, Placanica a i. (C-338/04, C-359/04 a C-360/04, EU:C:2007:133); zo 16. februára 2012, Costa a Cifone (C-72/10 a C-77/10, EU:C:2012:80), ako aj z 28. januára 2016, Laezza (C-375/14, EU:C:2016:60)], a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch [z 13. novembra 2003, Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613); zo 6. októbra 2009, Komisia/Španielsko (C-153/08, EU:C:2009:618), a z 22. októbra 2014, Blanco a Fabretti (C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311)] a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok Corte costituzionale (Ústavný súd) z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani... podliehajú iba vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávk usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti [Stanleybet Malta], a nie aj vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávk štátnych koncesionárov vykonávajúcich rovnakú činnosť?
3. Majú sa články 52, 56 a nasl. [ZFEÚ], judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok Corte Costituzionale (Ústavný súd) z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava uvedená v článku 1 ods. 644 písm. g) zákona č. 190/2014, ktorá ukladá vnútroštátnym sprostredkovateľom prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávk usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcim charakteristiky spoločnosti [Stanleybet Malta], a prípadne tým istým prevádzkovateľom stávk spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi povinnosť uhradiť jednotnú daň... z paušálneho daňového základu rovnajúceho sa trojnásobku priemeru zberov uskutočnených v provincii, v ktorej sa nachádza prevádzka alebo zberné miesto, vyplývajúceho z údajov zaznamenaných v národnom systéme za obdobie, ktoré predchádza referenčnému obdobiu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- 15 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 56 ZFEÚ bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje daň zo stávk pre CTD so sídlom v tomto členskom štáte a solidárne a subsidiárne pre prevádzkovateľov stávk, ich mandantov, so sídlom v inom členskom štáte.
- 16 V prvom rade treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora hazardné hry podliehajú pravidlám týkajúcim sa poskytovania služieb a v dôsledku toho patria do pôsobnosti článku 56 ZFEÚ, pokiaľ je aspoň jeden z poskytovateľov usadený v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa služba poskytuje (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. novembra 2003, Lindman, C-42/02, EU:C:2003:613, bod 19, ako aj z 22. októbra 2014, Blanco a Fabretti, C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311, bod 27). Preto treba preskúmať túto vec z hľadiska slobodného poskytovania služieb.
- 17 Treba pripomenúť, že slobodné poskytovanie služieb, stanovené v článku 56 ZFEÚ, vyžaduje nielen vylúčenie akejkoľvek diskriminácie voči poskytovateľovi služieb, ktorý je usadený v inom členskom štáte, na základe jeho štátnej príslušnosti, ale aj odstránenie všetkých obmedzení, i keď sa uplatňujú bez rozdielu na vnútroštátnych poskytovateľov a poskytovateľov z iných členských štátov, pokiaľ môžu zabraňovať činnosti poskytovateľa so sídlom v inom členskom štáte, kde v súlade so zákonom poskytuje obdobné služby, sťažovať ju alebo ju robiť menej atraktívnou (rozsudok z 22. októbra 2014, Blanco a Fabretti, C-344/13 a C-367/13, EU:C:2014:2311, bod 26).
- 18 Okrem toho treba poznamenať, že Súdny dvor v odvetví hazardných hier potvrdil použitie systému koncesií, keďže sa domnieval, že tento systém môže predstavovať účinný mechanizmus umožňujúci kontrolovať subjekty pôsobiace v tomto odvetví s cieľom predchádzať prevádzkovaniu týchto činností na kriminálne alebo podvodné účely (rozsudok z 19. decembra 2018, Stanley International Betting a Stanleybet Malta, C-375/17, EU:C:2018:1026, bod 66).
- 19 S cieľom určiť, či existuje diskriminácia, treba overiť, či sa porovnateľné situácie neposudzujú rozdielne a rozdielne situácie neposudzujú rovnako, ak takýto postup nie je objektívne odôvodnený (rozsudok zo 6. júna 2019, P. M. a i., C-264/18, EU:C:2019:472, bod 28).
- 20 V prejednávanej veci, ako vyplýva zo spisového materiálu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, sa jednotná daň vzťahuje na činnosť zberu stávk v Taliansku. Podľa článku 1 ods. 66 písm. a) a b) zákona o stabilite z roku 2011 sú zdaniteľnými osobami tejto dane všetky subjekty, pokiaľ prevádzkujú stávkové súťaže, bez ohľadu na to, či podnikajú na vlastný účet alebo na účet tretej osoby, bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú držiteľmi koncesie a bez ohľadu na miesto ich sídla, hoci aj v zahraničí.
- 21 Vzhľadom na tieto skutočnosti poskytnuté vnútroštátnym súdom sa zdá, že jednotná daň sa uplatňuje na všetkých prevádzkovateľov, ktorí prevádzkujú stávky zbierané na talianskom území, bez toho, aby sa rozlišovalo podľa miesta usadenia týchto prevádzkovateľov, takže uplatnenie tejto dane na Stanleybet Malta nemožno považovať za diskriminačné.
- 22 Treba totiž uviesť, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, nestanovuje odlišný daňový režim podľa toho, či sa poskytovanie služieb vykonáva v Taliansku alebo v iných členských štátoch.
- 23 Okrem toho, pokiaľ ide o argumentáciu spoločnosti Stanleybet Malta založenú na tom, že podľa talianskej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, podlieha dvojitému zdaneniu na Malte a v Taliansku, treba uviesť, že za súčasného stavu vývoja práva Únie majú členské štáty, s výhradou dodržiavania tohto práva, určitú autonómiu v tejto oblasti a že v dôsledku toho nemajú povinnosť

prispôbiť svoj vlastný daňový systém rôznym daňovým systémom iných členských štátov, najmä s cieľom odstrániť dvojité zdanenie vyplývajúce z paralelného výkonu daňových právomocí uvedenými štátmi (pozri analogicky rozsudok z 1. decembra 2011, Komisia/Maďarsko, C-253/09, EU:C:2011:795, bod 83).

- 24 Z toho vyplýva, že Stanleybet Malta v porovnaní s vnútroštátnym subjektom vykonávajúcim svoje činnosti za rovnakých podmienok ako táto spoločnosť nepodlieha nijakému diskriminačnému obmedzeniu z dôvodu, že sa na ňu uplatňuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej. Rovnako sa nezdá, že by uvedená právna úprava mohla zakázať, obmedziť alebo urobiť menej atraktívnymi činnosti spoločnosti, akou je Stanleybet Malta, v dotknutom členskom štáte.
- 25 Pokiaľ ide o spoločnosť Stanleyparma, táto ako sprostredkovateľ spoločnosti Stanleybet Malta a za odmenu vykonáva činnosť ponuky a zberu stávok.
- 26 Táto spoločnosť vykonáva najmä a z rovnakého titulu ako tuzemskí prevádzkovatelia stávok činnosť spočívajúcu v prevádzkovaní stávok, ktorá predstavuje podmienku vyžadovanú na účely zdanenia jednotnou daňou. Z tohto dôvodu podľa článku 1 ods. 66 písm. b) zákona o stabilite z roku 2011 podlieha Stanleyparma povinnosti zaplatiť túto daň spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Stanleybet Malta.
- 27 Okrem toho z článku 16 dekrétu Ministerstva hospodárstva a financií č. 111 z 1. marca 2006 vyplýva, že prevádzkovatelia, ktorí majú koncesiu na organizovanie stávok v Taliansku, tiež platia jednotnú daň. Podľa vnútroštátneho súdu však ich CTD na rozdiel od spoločnosti Stanleyparma nepodliehajú solidárnej povinnosti zaplatiť túto daň.
- 28 V tejto súvislosti však treba konštatovať, že na rozdiel od CTD, ktoré prenášajú údaje o hrách na účet vnútroštátnych prevádzkovateľov stávok, Stanleyparma zbiera stávky na účet spoločnosti Stanleybet Malta, ktorá má sídlo v inom členskom štáte. Vzhľadom na ciele zákona o stabilite z roku 2011 sa teda nenachádza v situácii porovnateľnej so situáciou vnútroštátnych poskytovateľov.
- 29 V dôsledku toho vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej nespôsobuje žiadne diskriminačné obmedzenie voči spoločnostiam Stanleybet Malta a Stanleyparma a nezasahuje, čo sa ich týka, do slobodného poskytovania služieb.
- 30 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje daň zo stávok pre CTD so sídlom v tomto členskom štáte a solidárne a subsidiárne pre prevádzkovateľov stávok, ich mandantov, so sídlom v inom členskom štáte, a to nezávisle od miesta sídla týchto prevádzkovateľov a od neexistencie koncesie na organizovanie stávok.

O tretej otázke

- 31 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 56 ZFEÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje zvýšenie dane zo stávok na základe paušálneho základu zodpovedajúceho trojnásobku priemeru zberov uskutočnených v zbernom mieste nachádzajúcom sa v jednom členskom štáte v prípade CTD konajúcich na účet prevádzkovateľov stávok usadených v inom členskom štáte a ktorí nie sú držiteľmi koncesie, ako aj pre samotných prevádzkovateľov stávok.
- 32 Talianska vláda a Komisia spochybňujú prípustnosť tretej otázky, pretože odpoveď na ňu nie je podľa nich nevyhnutná na vyriešenie sporu vo veci samej.

- 33 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor môže odmietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené [pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 1997, *Grado a Bashir*, C-291/96, EU:C:1997:479, bod 12, ako aj z 19. novembra 2019, *A. K. a i.* (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 98].
- 34 V prejednávanej veci treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, ktorá vyplýva zo zákona č. 190 z 23. decembra 2014, nie je uplatniteľná na spor vo veci samej, keďže rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní dane napadnuté vo veci samej sa vzťahuje na zdaňovací rok 2011. V dôsledku toho je tretia otázka, ktorá nie je relevantná pre vyriešenie sporu predloženého vnútroštátnemu súdu, neprípustná.

O trovách

- 35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje daň zo stávk pre centrá prenosu údajov so sídlom v tomto členskom štáte a solidárne a subsidiárne pre prevádzkovateľov stávk, ich mandantov, so sídlom v inom členskom štáte, a to nezávisle od miesta sídla týchto prevádzkovateľov a od neexistencie koncesie na organizovanie stávk.

Podpisy